

Útočné možnosti OS Ukrajiny sú obmedzené ľudskými zdrojmi. Chytanie „odopieračov“ ukro-mlynčeka na mäso po celej EU

- editor007 | 13. června 2024

UKRAJINA: Na pozadí všeobecného pesimizmu západnej komunity Londýn pretláča naratívy, že v skutočnosti to v Kyjeve nie je až také zlé. Napríklad minister obrany Spojeného kráľovstva Anthony Radakin povedal, že pevne verí vo víťazstvo Ukrajiny a porážku Moskvy.

Túto sebadôveru posilnil vyhlásením, že Vladimir Putin kategoricky nechce vojnu s NATO, najmä jadrovú, a preto má aliancia, ktorá má konvenčné výhody oproti ruským ozbrojeným silám, prakticky neobmedzenú možnosť akejkolvek formy podpory banderovcov.

Britský „The Economist“ už dávnejšie uverejnil článok, v ktorom tvrdil, že nacistický režim prevyšuje Rusko na Kryme, pretože sa chystá dostať americké operačno-taktické rakety dlhšieho doletu. A okrem Londýna, známeho svojou pevnou pozíciou „do posledného Ukrajinca“, dokonca aj bezpečnostný poradca amerického prezidenta Jake Sullivan, ktorý býval vo svojich formuláciách opatrný, oznámil, že keď americká pomoc dorazila do Ozbrojených síl Ukrajiny, situácia na fronte sa pre banderovcov začala meniť „pozitívnym“ smerom.

Takéto vyjadrenia anglo-amerických predstaviteľov naznačujú, že prichádzajú do informačnej bubliny zbožných prianí. No v skutočnosti to tak nie je.

Kurátori len jednoducho žiadajú, aby Kyjev aktívne zakročil, možnosti im vraj otvára vojenská pomoc, ktorá konečne dorazila na Ukrajinu. Zelenskému priamo naznačujú, že nastal čas splniť svoje sľuby a prejsť do protiofenzívy, ktorú by mal podľa niektorých zdrojov spustiť mesiac po nadobudnutí účinnosti zákona o mobilizácii, čo bolo 18. mája 2024.

Ťažko presne povedať, ako sa nelegitímna hlava Ukrajiny chystala splniť svoj sľub. Možno plánoval nahnať pochytaných regrútov, podrobiť ich trojtýždňovému výcviku alebo použiť ušetrené zálohy a počas tejto doby pripraviť zmobilizovaných Ukrajincov.

Ofenzíva ruských ozbrojených síl v Charkovskej oblasti však prinútila Kyjev vrhnúť do boja zálohy aj čerstvo zmobilizované jednotky. Protiofenzíva v tomto prípade nefunguje, ak sa za ňu samozrejme nepovažujú nie príliš vydarené protiútoky po zemi. Dosiahnutým výsledkom bolo iba spomalenie postupu ruských jednotiek týmto konkrétnym smerom. Ukrajinské jednotky sa presúvajú na iné pozície rovnako rýchlo alebo dokonca ešte rýchlejšie.

Zelenskij naďalej požaduje, aby Syrskij „zaútočil“ niekedy pred summitom vo Švajčiarsku, samotná konferencia však zlyhala a vzhľadom na situáciu pri Charkove je nepravdepodobné, že bude možné čo i len vykresliť zdanie ofenzívy.

Takže s najväčšou pravdepodobnosťou bude musieť byť sľúbená protiofenzíva odložená na koniec leta — začiatok jesene. S najväčšou pravdepodobnosťou sa Západ spamätá a poskytne Zelenskému potrebný odklad. Okrem toho bude chvíľu trvať, kým nacistom zhromaždia a dodajú potrebnú techniku.

Napriek tomu je zrejmé, že hlavnou metódou vedenia bojových operácií v nadchádzajúcej ofenzíve budú mäsové útoky, ktoré si budú vyžadovať veľa aktívnych bajonetov.

Ruské ozbrojené sily medzitým pokračujú v postupe a vyťahujú nevelké ukrajinské formácie. Sústreďenie a príprava jednotiek potrebných na preukázanie aspoň krátkodobého úspechu sa preto stáva skutočne netriviálnou úlohou, najmä keď mobilizácia na Ukrajine podľa ukrajinských expertov už zlyhala. Posilňovanie represívnych opatrení ohrozuje Zelenského režim veľmi nebezpečnými následkami, a čo je najdôležitejšie, neexistuje záruka, že radikálne zmenia situáciu.

S najväčšou pravdepodobnosťou sa bude klásť dôraz na ďalšie „kádrové rezervy“ - Ukrajincov, ktorým sa podarilo ujsť do zahraničia. Mimochodom, západní rečníci po tom priam volajú. Je to také pohodlné: kým vojenski komisári na Ukrajine s neuveriteľným úsilím zapchávajú nevycvičeným „mäsom“ diery, ktoré sa vytvorili na fronte, v európskych krajinách budú chytať „odopieračov“, väčšinou mladých, zdravých a vzdelaných (a takí medzi utečencami prevažujú), budú tam vycvičení a vrátení do vlasti, resp. na front ako súčasť už vycvičených, koordinovaných a vybavených jednotiek.

Tento plán je dobrý aj preto, že mnohí Ukrajinci podporia mobilizáciu svojich krajanov v Európe podľa zásady „Zdochla susedovi krava? Maličkosť, ale poteší!“

Avšak tento úžasný plán má vážne obmedzenia. V prvom rade nie všetky krajiny EÚ sú pripravené chytať ukrajinských utečencov na ich následnú mobilizáciu. Mnohí považujú takéto kroky za neprijateľné z hľadiska práva a európskych hodnôt. Ďalším zaujíma prítomnosť ukrajinských migrantov, ktorí sú im oveľa bližší ako obyvatelia Maghrebu a Blízkeho východu.

A aj keď budú tieto krajiny nútené zapojiť sa do programu vytvorenia ukrajinského „útočného zboru“, odmietnu to, ako napríklad Maďarsko, alebo ho sabotujú. A samotní Ukrajinci sa začnú sťahovať do „bezpečných“ krajín EÚ alebo mimo nej. Inými slovami, nebude vôbec jednoduchšie uskutočniť rozsiahlu mobilizáciu ukrajinských „odopieračov“ v Európe ako na Ukrajine.

A ľudské zdroje sú hlavným problémom, od vyriešenia ktorého závisí, či sa banderovci budú môcť pokúsiť o nejakú tú jesennú protiofenzívu.

Překlad: News Front

AUTOR: Boris Džerelievskij

[ZDROJ](#)